

פניני אביר יעקב

פנינים לפרשת השבוע מתורת המקובל האלקי
רבינו יעקב אביחצירא זיע"א

גלין נ"ז - פרשת יתרו תשפ"ה

יש אופן נוסף להתקרב אל השכינה, וזה **'תשמעו'**, ראשי תיבות **'תתפללו שחרית מנחה וערבית'**.

עוד דבר מרומז בפסוק, שהוא אמצעי להתקרב אל הקב"ה, **'ושמרתם את בריתי'**, שהן מצוות התורה שנקראות בשם **'אות'**, והן: שבת, תפילין, ברית מילה.

יום רביעי

מהותם של גדרים וסייגים

בתורה יש שש מאות ושלוש עשרה מצוות, שנמסרו למשה בסיני.

מעבר להן יש הרבה סייגים וגדרים שהציבו חכמינו זכרונם לברכה במהלך הדורות, סביב התורה, כדי להרחיק את האדם מן העבירה, ולשמור אותו שלא יתקרב למקום העלול להכשילו באחת מתרי"ג המצוות.

רבינו האביר יעקב בספרו 'אלף בינה' (אות ב') מוסיף ואומר, שגם על כל יהודי מוטלת חובה לקבוע לעצמו גדרות, באופן המתאימות לו, כדי למנוע אותו מלעבור עבירות.

אדם חייב לזרז את עצמו בקבלות טובות, בהחלטות או באיסורים שהוא מקבל על עצמו, לפי תכונות נפשו, שהם יעזרו לו לשמור על מצוות התורה ולהזהר מן החטא.

זהו הענין של 'פרישות' ו'קדושה' המוזכרים בדברי חז"ל, שכאשר הן נעשים כדי להנצל מחטא, אין משובח מהם, כמו שאמר התנא בפרקי אבות (פ"ג מי"ג): "גדרים - סייג לפרישות".

יום חמישי

טהרה - תנאי הכרחי ללימוד תורה

לפני מעמד הר סיני, אמר הקב"ה למשה רבינו 'לך אל העם, וקידשתם

והמצוות הללו רמוזות בפסוק **'ואשא אתכם על כנפי נשרים, ואביא אתכם אלי, ועתה אם שמוע תשמעו בקולי, ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה'**.

וכך דרש את הפסוק:

'ואשא אתכם על כנפי נשרים' - 'נשרים' בגימטריא 'ציצית'.

'ואביא אתכם אלי' - 'אתכם אלי' בגימטריא טוטפת, שהן התפילין.

'שמוע תשמעו בקולי' - ראשי תיבות 'שבת'.

'ושמרתם את בריתי' - זו ברית מילה.

'הייתם לי סגולה' זהו עסק התורה, שמכוחו נעשים ישראל 'עם סגולה'.

זה רומז גם על לולב וסוכה, כמו שאומרים בפיט לחג הסוכות: "סוכה ולולב לעם סגולה".

יום שלישי

כיצד אוכל להתקרב לה'?

תכלית יציאת מצרים היתה למען מטרה נעלית: לא רק כדי לשחרר אותם מעבדות תחת יד מצרים, אלא בעיקר כדי לקרב אותם לחסות תחת כנפי השכינה, ולהשתעבד למצוות ה'.

בעצם, להפוך אותם מ'עבדי פרעה' שיהיו 'עבדי ה'".

רבינו האביר יעקב בספרו 'מחשוף הלבן' בא לבאר:

כיצד עושים זאת?

על זה פתח הפסוק: **'ועתה אם שמוע תשמעו'** - 'ועתה' הוא לשון תשובה, כי היא שייכת בכל רגע ובכל שעה, כי גם אם שב בתשובה ברגע זה, ברגע הבא יש לו כבר חיוב לעשות תשובה על רגע זה, כי יצר מחשבותיו של אדם כל העת לרעה.

עוד רומז הפסוק במילה **'שמוע'**, שהיא בגימטריא **'קדוש'**, כי דביקות בקב"ה באה רק למי שנוהג בהנהגות של קדושה וטהרה.

יום ראשון

כולנו היינו ביציאת מצרים

כל יהודי ויהודי, עד סוף כל הדורות, שורש נשמתו היתה ביציאת מצרים, כי כולנו - כל היהודים שבכל הדורות - תלויים בשורש נשמתם של ששים ריבוא שיצאו ממצרים.

כלומר, כל יהודי נחשב כאילו הוא בעצמו יצא ממצרים ממש.

זו גם הסיבה למה שאמרו חז"ל: "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים".

רבינו האביר יעקב בספרו 'בגדי השרד' מוסיף ומדגיש, שצריך שהידיעה הזו לא תישאר **'נחלת השכל'** בלבד, אלא צריך **שירגיש את זה בכל ליבו**.

לשם כך ציוה הקב"ה את בני ישראל, לזכור בכל יום את יציאת מצרים, ואף ציוה עליהם מצוות מיוחדות שהן 'זכר ליציאת מצרים', כדי שעל ידי המעשה יתעורר לבו של אדם להרגיש את יציאת מצרים, אשר בכוחה הוא יצא מאפילה לאורה, ואז זכה לצאת מתחת יד מצרים, ולקבל עול מלכות שמים.

יום שני

הכנה לתורה, כיצד?

לפני שהקב"ה נתן לישראל את התורה, הוא הביא אותם לפני הר סיני, ושם ציוה עליהם על ידי משה רבינו כיצד הם צריכים להתכונן לקבלת התורה.

דורש רבינו האביר יעקב בספרו 'פיתוחי חותם' את הפסוקים האמורים שם, כדי להבין מהי ההכנה הראויה לפני קבלת התורה, ובהם יש רמז על מצוות מסוימות שהן מועילות להכין את האדם שיהיה ראוי לקבל את התורה, והן: ציצית, הנחת תפילין, שמירת שבת, ברית מילה, עסק התורה, נטילת לולב ומצות סוכה.

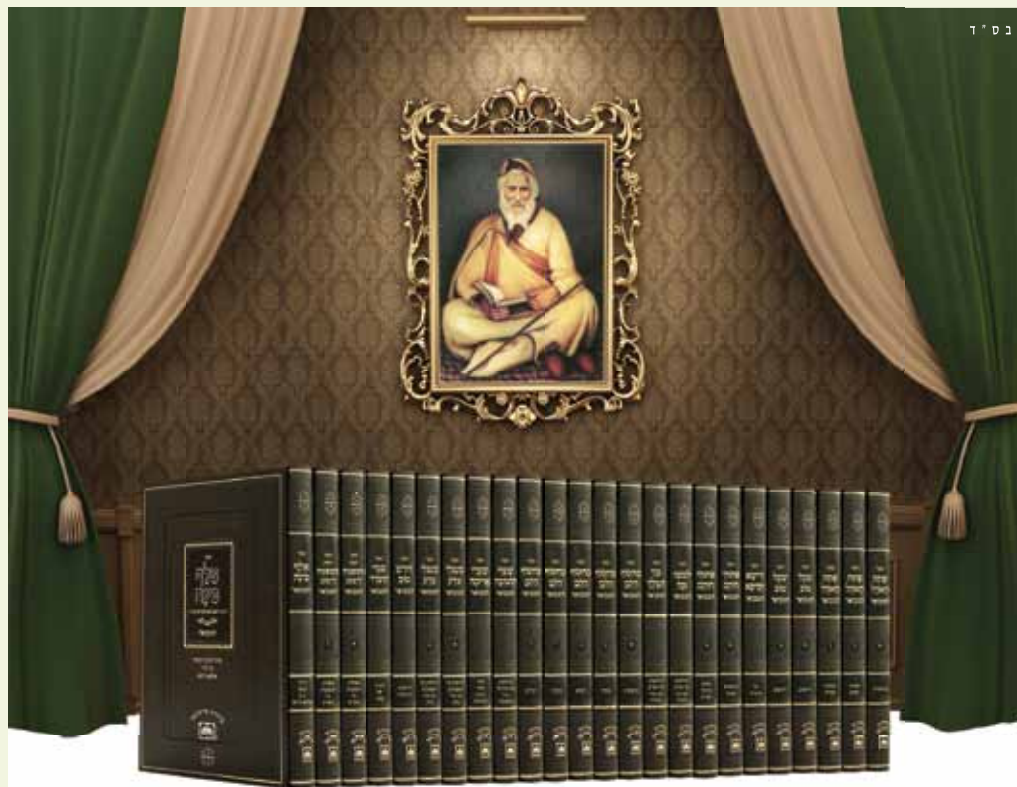
קדו טללי ברכה

עשרת הדברות, 'אנכי', כי זה ראשי תיבות 'אני נותן כל יום'.
 ובזה רמז הקב"ה לבני ישראל כשנתן להם את התורה אז, על הר סיני: דעו לכם, התורה שאני נותן לכם כעת, היא לא מוגבלת לשעה זו או לדור הזה בלבד, אלא בכל יום ויום, ובכל מקום ומקום שיהודי יישב ויעסוק בה, אני נותן לו את התורה מחדש, וכך הוא יקבל את חלקו בתורה.

- ושנמסרה על ידי משה לבני ישראל, היא התורה שאנו לומדים בכל הדורות, עד ימינו.
 מסביר רבינו שעל פי האמת בכל יום ניתנת התורה מחדש לאלו שלומדים אותה. כלומר, אותה מתנה שניתנה אז, על הר סיני, ניתנת שוב בכל יום ויום מחדש, לכל אדם מישראל שיושב והוגה בתורה.
 וזה מדויק היטב במילה הראשונה של

היום ומחר, וכבסו שמלותם והיו נכונים ליום השלישי.
 רבינו ה'אביר יעקב' בספרו 'אלף בינה' מבאר שמהפסוק הזה רואים נקודה חשובה:
 מי שמבקש ללמוד תורה ולקיים מצוות, מוכרח שתהיה בו יראת שמים, ויתנהג בטהרה ובנקיות.
 כי מאחר והוא עומד לעסוק בדבר כל כך רוחני וקדוש, כמו התורה, שהיא מתנה

י"ב גזונים של טהרה

"סודות תורתך חשקתי, אכנס לפני ולפנים" (מפיוטי רבי יעקב אביחצירא ז"ע)

יעקב האביר לשושלת אביחצירא המעטירה זיע"א איש תם וישר אוהלים, מלמד אמרותיו לאלפים ולרבבות בתאפילאט שבמרוקו הקדומה, ומתוכו מתפשטים והולכים, י"ב ספרים בזהקים כגוני שבטי י-ה, אשר כל אחד מהם בגוון אחר יצבע. זה בעומק הקבלה, וזה בפשטות האמונה, זה ברנן ושיר, וזה בתפארת המליצה, וכולם שווים להאציל רוח טהרה ולהרות את האדם הצמא, המבקש למצוא מזון ומרפא באלה ימי האחרית.

י"ב חיבורי 'אביר יעקב' (כ"ה כרכים): שני מדורי ביאור נפלאים מובנים לכל נפש | אלפי מראי מקומות ופענוחים | עיצוב מרשים ומהודר

מאת הקב"ה בעצמו, לא יתכן שקדושתה של התורה תוכל להכנס בתוך גוף חומרי ומגושם, ללא שיטהר את עצמו קודם.
 זה פשר הציווי האמור בפרשה זו, כי כשבני ישראל התקרבו להר סיני, זה היה ההכנה שלהם לפני שיתחילו ללמוד תורה, ולכן הזהיר אותם הקב"ה באזהרות רבות, כדי שיקדשו את עצמם כראוי, כי רק כך הם יהיו ראויים לקבלת התורה הקדושה.
 רבינו האביר יעקב גם מוסיף ומדייק, מדוע פירט הקב"ה בדבריו 'היום', 'מחר', 'ליום השלישי'? הרי יכול היה לצוות עליהם בקיצור: 'וקדשתם שלושת ימים'?

אלא רצה לרמוז להם שבכל יום הם צריכים להוסיף על עצמם עוד קדושה, גדולה יותר מהיום הקודם, וביום השלישי יוסיפו עוד קדושה חדשה, מעבר לקדושה של היום השני.
 זה תנאי הכרחי לקבל את התורה, להתקדש עוד ועוד, להוסיף קדושה על קדושה, ולהיות מוכנים בטהרה לקדושתה של התורה.

יום שישי

תורה חדשה בכל יום

רבינו ה'אביר יעקב' בספרו 'אלף בינה' (אות בי"ת) כותב דברים נפלאים בענין התורה הנלמדת על ידינו בדור הזה:
 רגילים לחשוב, שהתורה שניתנה בהר סיני - הן תורה שבכתב והן תורה שבעל פה

להשיג בחנויות הספרים מרכז הזמנות: 1800-22-55-66

